

خوانندگان محترم.

متن سخنرانی اینجانب که توسط آقای دکتر عبدالکریم لاهیجی به نمایندگی از سوی اینجانب در مراسم دریافت جایزه حقوق بشر در تاریخ ۲۲ ژانویه ۱۹۹۸ در شهر وین ایراد گردید، هم اکنون در سایت اینجانب جهت آگاهی هموطنان عزیز منتشر می‌گردد.

در این متن توجه خوانندگان عزیز را به پیشنهادات سازنده ای که ده سال پیش برای اولین بار جهت حل معضلات سیاسی موجود در کشور عزیزمان ایران از سوی یک زندانی وطن پرست مطرح گردید، جلب می‌نماید.

قابل توجه این که این نظرات پیشنهادی سالها بعد توسط تعداد دیگری از متفکران به اشکال متفاوت در فرصتهای مختلف به عنوان تنها راه حل‌های سیاسی مطرح و مورد پیگیری قرار گرفته اند.

عباس امیر انتظام

۲۹ بهمن ۱۳۸۵

متن سخنرانی آقای عباس امیرانتظام در پذیرش جایزه جهانی حقوق بشر برونو کرایسکی وین، ۲۲ ژانویه ۱۹۹۸

آقای رئیس، عالیجنابان، خانمها و آقایان

برای من جای بسیار خوشوقتی و افتخار است که از سوی بنیاد دکتر برونو کرایسکی نامزد دریافت جایزه جهانی حقوق بشر در نهمین دوره آن شده‌ام. هزاران مبارز حقوق بشر در سراسر جهان هستند که همه چیز، حتی جان خود، را در این راه داده‌اند که بیش از من سزاوار این افتخار هستند. وظیفه خود میدانم که پیش از آغاز سخن، از هیئت محترم داوران، از بنیاد دکتر برونو کرایسکی، از دولت و ملت آزاده اتریش و از کلیه نهادهای حقوق بشر جهانی بخاطر فراهم آوردن امکان این اجتماع سپاسگذاری کنم.

در تمام عمرم، همواره در این اندیشه و تلاش بوده ام که بتوانم برای هم میهنانم و ابناء بشر مفید باشم. دوران خدمت من در دولت موقت پس از انقلاب و متعاقباً ۱۷ سال زندان و مبارزه برای دفاع از حقوق تضییع شده هموطنانم، توفیقی در این راه بوده است.

قرن بیستم، قرن انتقال بوده است. قرن انتقال از دولتهای خودکامه و استثمارگر، به دولت های دموکراتیک. قرن پر حادثه ای که در آن اختناق و تجاوزات حکومتها به حقوق و آزادیهای فردی و اجتماعی از طریق جادوی وسایل مدرن رسانه ای افشاء و در برابر دید و افکار عمومی سراسر جهان قرار داده شد. قرنی که در آن به علت سرعت انتشار خبر و اندیشه های انسانی و مردم گرایانه، ملت های جهان به طور بی سابقه ای بیدار شدند و به همین علت قوانین و مقررات دفاع از حقوق و آزادیهای انسانی شکل گرفت و نهادینه شد.

با وجود تلاش و مبارزه ستایش آمیز گروهی از مردان و زنان آزاده در سراسر جهان برای شناسایی و احترام به حقوق فردی و اجتماعی، و با وجود تصویب اعلامیه حقوق بشر به عنوان یک قانون بین المللی و موافقت دولتها در اجرای آن، و با وجود پیشرفت قابل ملاحظه در وسایل رسانه های خبری که همه مردم جهان را از احوال یکدیگر به سرعت آگاه میکند، ما هنوز راه درازی در اجرای کامل این گونه قوانین حفاظت انسان در برابر انسان در پیش داریم، و نیز راه درازی در پیش داریم که این قانون طبیعی زندگی را بقبولانیم که انسان اجتماعی باید آزاد باشد. آزاد در اندیشیدن، آزاد در انتخاب و آزاد در اعمال سلیقه خود، و همه در راستای رسیدن به آرمان خوشبختی اجتماعی.

هنوز در بسیاری از نقاط جهان حقوق و آزادیهای ابتدایی بشری مورد تجاوز و تهدید زورمندان قرار میگیرد و انسانها به خاطر عقایدشان مورد ظلم و ستم واقع میشوند و زندگیشان در معرض خطر قرار میگیرد.

هنوز میلیون ها مردم به خاطر دفاع از عقایدشان و اینکه می خواهند در آزادی و احترام زندگی کنند، در زندان های قرون وسطایی قرار داده میشوند. هنوز میلیونها کودک نه تنها از نوازش و محبت پدر و مادر برخوردار نیستند بلکه از

نظر غذا، بهداشت، پوشاک، مسکن و آموزش در محرومیت به سر میبرند، و در نتیجه آینده مخاطره آمیزی زندگیشان را و بنابراین زندگی نسل آینده . بشریت را تهدید میکند.

هنوز بشر به دلیل جهالت و نادانی با جنگ و خونریزی عقاید و خواسته هایش را بر دیگر همنوعان خود تحمیل می نماید و آنها را مورد استثمار و استعمار قرار میدهد.

هنوز در حالیکه فقر، گرسنگی و بی سوادی بر بخش بزرگی از جهان سایه انداخته، ثروت جهان صرف تهیه تسلیحاتی میشود که برای نابودی بشر به کار میرود.

هنوز ترس از مرگ و عدم وجود امنیت جانی در جهان بیداد میکند و باعث میشود که روزانه هزاران نفر از مردم زحمت کش خانه و کاشانه خود را ترک کنند، آواره و بی خانمان شوند، و برای زنده ماندن دست نیاز بسوی آن کشورهای ثروتمندی که باعث این بیدادها هستند دراز کنند.

هنوز بیماری های بی درمان و کافی نبودن امکانات بهداشتی سالیانه میلیونها انسان موثر و مفید را از چرخه حیات و سازندگی خارج و بشریت را از بهره گیری از توانایی های مغزی و بدنی آنان محروم میسازد.

هنوز بشر با پیشرفتهای عظیم علمی و تکنولوژیکی خود قادر نیست از امکانات طبیعی و خدادادی بطور عادلانه استفاده کند و در محیطی زندگی نماید که قاطبه مردم بتوانند از امکانات متناسب با احتیاجات خود استفاده نمایند.

ما معتقدیم چنانکه در کشورهای جهان از طریق دخالت آزادانه مردم در تعیین سرنوشتشان، حکومت‌های مردمی بوجود آید و مردم احساس کنند که می‌توانند خود ضامن انجام خواسته‌هایشان باشند، صلح و آرامش در آن بخش از جهان برقرار خواهد شد. ما معتقدیم که صلح و آرامش در همه نقاط جهان به ویژه منطقه خاورمیانه و غرب آسیا، می‌تواند برقرار شود و باور داریم که زندگی مسالمت آمیز و سازنده کلیه پیروان ادیان الهی و تمدنهای متفاوت در کنار هم امکان پذیر است و همه اختلافات از طریق مذاکره و تفاهم و شناخت بهتر یکدیگر قابل حل هستند.

ما معتقدیم که سازمان ملل متحد با اصلاح تشکیلات و سازمانهای وابسته به خود بایستی نقش حیاتی در ایجاد صلح و آرامش در جهان ایفاء کند. سازمان ملل بایستی نقش موثر و قاطع در کنترل جمعیت جهان، در جلوگیری از جنگهای ناشی از اختلاف، ترس یا قدرت طلبی بین کشورها، در حل اختلافات بین ملل، در ریشه کن کردن بیمارها و فقر، در مبارزه با بی سوادی، در افزایش تولید کشاورزی و تامین و توزیع مواد غذایی، در تقسیم عادلانه ثروت و امکانات طبیعی بین مردمان، در ایجاد روابط دوستانه و سازنده بین ملل داشته باشد.

ما معتقدیم که سازمان ملل متحد بایستی با اعمال قدرت بر اجرای اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق‌های بین‌المللی اقتصادی و سیاسی ضامن حقوق همه مردم جهان باشد. و بالاخره ما معتقدیم که سازمان ملل متحد بایستی با نظارت بر انتخابات کشورها در تامین و اجرای دموکراسی در کشورهای جهان نقش تضمین کننده بر عهده داشته باشد.

مردم ایران از بیست سال پیش که علیه رژیم دیکتاتوری شاه برای ایجاد یک رژیم دموکراسی بپا خاستند هنوز نتوانستند شرایط مردمی دلخواه را فراهم آورند. سازمان ملل نیز آنگونه که انتظار میرفت در راستای یاری مردم ایران عمل نکرده است.

حضار گرامی، در این راستا، من از این فرصت استثنایی که به من و ملت ایران داده شده است استفاده کرده و برای ایجاد شرایط دموکراسی و ایجاد امنیت و آرامش در ایران

پیشنهاد میکنم رفراندمی با نظارت سازمان ملل متحد در ایران برگزار شود که به وسیله آن ملت ایران بتواند آزادانه سیستم مردمی مورد نظر خود را انتخاب کند، تا از هر گونه بحران خشونت بار آتی جلوگیری شود.

هموطنان من به حمایت معنوی همه کشورهای جهان و سازمان ملل متحد، به ویژه کشورهای آزادمنش اروپایی، و البته اتریش، احتیاج دارند. تامین آزادی و امنیت اجتماعی در ایران باعث ایجاد و ضامن صلح و آرامش در منطقه حساس غرب آسیا خواهد شد. هموطنان من سالیان دراز نیست که در انتظار چنین فرصتی هستند و تا کنون از هیچگونه تلاش ایثار گونه دریغ نداشته و در آینده هم نخواهند داشت.

فرصت سخن گفتن در این مکان و در این شرایط، بشارت دهنده صلح و آرامش و تشویق کننده اعمال اعلامیه جهانی حقوق بشر است. من توفیق بنیاد دکتر برونو کرایسکی را در توسعه و اجرای اعلامیه جهانی حقوق بشر آرزو میکنم. به عهده همه ما شهروندان متعهد جهان است که تلاش کنیم تا قرن بیست و یکم قرن صلح و آرامش و اجرای عدالت از راه برقراری رژیم های دموکراسی در سراسر جهان، و رونق اقتصادی و شکوفایی فرهنگ و تمدنهای جهانی باشد.

با تقدیم احترام
عباس امیر انتظام
۲ بهمن ۱۳۷۷

www.iran-amirentezam.com